

és hirtelen prostitualizálódunk

*na, ne már,
ne, ne hagyjátok abba,
én totál liberális vagyok,
tényleg.
engem csak az basz fel nagyon,
ha két csávó csinálja.*

*na, mi van, mit néztek,
folytassátok csak.
ja, ez?
csak magamnak csinálom,
nem küldöm tovább,
nem kell beszarni,
láttam én már baszósabbat,
ne izguljatok.
amit meg itt csináltok,
az amúgy is közkinccs,
köztulajdon,
világörökség.*

*vagy azért ennyire nem nagy a szerelem?
na, mondjátok, mit kértek,
én a szép lányoknak bármit megadok,
ti is csak nők vagytok azért,
attól függetlenül.
a pénzre izgultok ti is, mi?
megéri nekem, meghívlak, gyertek,
más azért az, ha két olyan csaj csinálja,
akiken látszik, tudod,
hogy őszintén szeretik a puncit.*

*na, ne már, ne gyertek ezzel
a feminista szemmel veréssel,
rajtam nem fog az ilyesmi.*

*mi van,
olyan nagy kérés ez,
nem kérek én bárkitől ilyet,*

*megtisztelve érezhetnétek magatokat,
komolyan.
de jól van, jól van akkor,
engem aztán nem érdekel,
csináljatok, amit akartok,
pinanyaló buzik.*

kéttest-probléma

*fekszünk itt,
ebben az alacsony, párás bivakban,
két kezed között melegszik az enyém.
néhány ártatlan szuszogás
és új természeti törvény születik.*

*a csontjaink fénylenek,
a pillanatok nem érintik egymást.*

*te szexbe,
én sírásba
fojtanám a megrendülést,
hogy megérkeztünk,
és a fájdalmat, hogy hiába,
külön ajtókon megyünk majd haza,
és a hátralévő időnkben
azt kell ismételtgessük magunknak,
nem,
ránk nem érvényes a gravitáció.*

felfedezem

*a vonásaid a szembejövő férfiak arcán.
szebbnek, már-már vonzónak látom
a napfénytől vöröses borostákat.
ilyesmiért imádkozott nekem anyám,
nyilván maga miatt.
és most, Isten kegyelméből,
vagy a bántalmazóink hasonló perverzióiból,*

*itt van ez a szelíd, de tagadhatatlan vágy,
hogy a közelemben legyek.
a vágy, amiről éppúgy félek beszélni, mint arról,
mennyivel nehezebb máson kikapcsolni
a melltartót, mint magamon.*

*nem értik, hogy te ember vagy nekem.
nem férfi, nem nő,
nem elsődleges és másodlagos nemi jellegek halmaza,
csak két erős kézfej
és egy magabiztos mélyen ülő tekintet,
ami ha az enyémbé fonódik,
biztos vagyok benne, hogy megérte.
megérte az összes őszintétlen gyónás, sorban állás,
rosszul időzített bliccelés,
mert láthatatlanul mind oda vezetett,
arra a rétre, ahol két percig
négy karom volt,
és mind a négygel
magunkat öleltem.*

J U H Á S Z Á R P Á D

KÓBORLÓ FARKAS HAZATÉR

Sz. Koncz István beszélgetése

Ha a magyar televíziózás elmúlt hetven évéből a tudományos ismeretterjesztésről esik szó, egy műsor címe, a *Deltáé*, és két név, Öveges Józsefé, valamint Juhász Árpádé egész biztosan előkerül. Utóbbié egyébként a *Deltával* is összefonódott. Szokták magyar Attenboroughként emlegetni, de én ezt nem szeretem. A mi emberünk ugyanis mentes a profetisztikus hajlamtól és a nagy ember pózaitól is. Juhász Árpád egész pályáján egyszerűen hiteles személyiség maradt, aki talán nem is akart egyebet, mint fölfedezéseinek eredményeit mihamarabb megmutatni szeretett közönségének. Minden kivagyiságtól mentesen, de azért tudományos alapossgal, kellő elmélyültséggel.

Juhász Árpád 1935. június 1-jén született Pécsen. Szülei már kisgyerek korában Budapestre költöztek, így a mai II. Rákóczi Ferenc gimnáziumban érettségizett. A jogelőd-ről majd mindjárt megkérdezzük. 1957-ben végzett az Eötvös Loránd Tudományegyete-